

“రేటు పెరిగిందా?”
 “అన్నింటిలాగే.”
 “నీ విలువ పాతిక రూపాయలా?”
 “వయసు లేతది కనుక!”
 “పెరిగితే ...”
 “తగ్గొచ్చు”
 “మోజుపడితే .”
 “పెరగొచ్చు.”
 “ప్రియ”
 “బాంధవి ”
 “ఓఁ. ప్రియబాంధవి! ఇలారా.. .”
 “ . . .”
 “ఇంకా దగ్గరగా ”
 “... . . .”
 “నెలకు నీ కెంత వస్తుంది?”
 “ ముప్పది పాతికలు.”
 “అంతా నీ కోసమేనా? ”
 “ఉఁహఁ.”
 “మరి. నీవాళ్ళు ఎవరైనా ఉన్నారా?”
 “లేరు. నా చిన్నప్పుడే పోయాడు
 నాన్న. మిగిలిన అమ్మను కూడా ఓ పాడు
 జబ్బు తినేసింది రెండేళ్ళ క్రితమే ”
 “మరి నీ ఆదాయం ”
 “మా యజమానికి సగం ”
 “యజమానా?!”
 “అవును మీరిక్కడకు వస్తున్నప్పుడు
 ఎదురై న ముసలమ్మే.”
 “ఆమె కెందుకివ్వాలి?!”
 “ఈ నీడ నిస్తుంది కనుక ”
 “ ... నేనా నీడనిస్తాను. నాతోరా.”
 “అంటే?!”

“నిన్ను నేను వెళ్ళి చేసుకుంటాను.”
 “ . . .”
 “మాట్లాడవేం ఇష్టం లేదా?”
 “ఇలాంటి ప్రశ్నలకేం సమాధానం
 ఇవ్వాలో మా యజమాని చెప్పలేడు.”
 “నేనామె అనుమతి పొందే నిన్ను
 తీసుకు వెళ్తాను.”
 “ . . .”
 “ఇష్టం లేదా?”
 “ఏమిటి?”
 “నాతో రావడానికి”
 “మీ వాళ్ళు .”
 “ఫర్వాలేదు. వాళ్ళు ఆధారాన్ని నేనే.”
 “మీరే పని చేస్తున్నారు?”
 “ ఏమీ లేదు.”
 “అంటే?!”
 “ నిరుద్యోగిని.”
 “మరి మీకు నేనో భారాన్ని .
 “కావు . నీవు మా ఇంటిలో ఆడుగు
 పెడితే చాలు. . . బ్రతకగలం .”
 “ఎలా? ”
 “. . . ఇక నుంచి నేనే నీ యజమాన్ని
 కనుక . . .”
 — అన్వేషి

